

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 1; rozdawał N, obie przed partią.

1

♠ 873
 ♥ 532
 ♦ K973
 ♣ DW2

♠ AW
 ♥ K1084
 ♦ A8
 ♣ AK876

♠ 1064
 ♥ AW96
 ♦ D4
 ♣ 10543

♠ KD952
 ♥ D7
 ♦ W10652
 ♣ 9

W	N	E	S
–	pas	pas	2♦ ¹
ktr. ²	pas ³	2♥	pas
3♥ ⁴	pas	4♥ ⁵	pas
pas	pas		

¹ dwukolorówka Wilkosza, karta niezupełnie modelowa, ale przed partią i do tego na trzeciej ręce nie ma co grymasić

² kontra wywoławcza przeciwko hipotetycznym pikom otwierającego albo silna karta w składzie nieokreślonym

³ wprowadzie N mógłby zgłosić zapowiedź 2♥, o znaczeniu: do koloru otwierającego, ale z tak słabą ręką i układem 4333 lepiej nie prowokować partnera

⁴ wielu graczy W wrzuci w tym momencie praktyczne 4♥, z bilansu rozdania wynika bowiem, iż gracz E ma „coś” w karcie

⁵ w świetle dotychczasowej licytacji karta E jest zupełnie niezła

W	N	E	S
–	pas	pas	2♠ ¹
ktr.	pas	3♥ ²	pas
4♥	pas	pas	pas

¹ dwukolorówka piki i młodszy, karta niezupełnie modelowa, ale przed partią i do tego na trzeciej ręce nie ma co grymasić

² w zasadzie przyrzekają pełne pokrycie bilansowe na ten kontrakt (z kartą słabszą E zgłosiłby lebensohlwe 2BA, a dopiero po w zasadzie automatycznych 3♣ partnera – zalicytowałby 3♥); wprowadzie aktualna ręka E jest z tego punktu widzenia odrobinę za słaba, warto, by zaakcentował on jednak, że ma „coś” w karcie (w zaistniałej sytuacji trudno jest zachować pełną precyzję licycyjną, trzeba zatem wybrać najmniejsze zło, a tym jest tu bez wątpienia zapowiedź 3♥)

Tak czy owak, zdecydowana większość par WE, uczestniczących w marcowym turnieju Budimex Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010 zagra w tym rozdaniu końcówkę w kiery, na ogół z ręki E.

Przeciwko tej grze padnie najprawdopodobniej wist ♠K. Rozgrywający zabije asem na stole i jeśli następnie rąco weźmie się za atutowanie, ściągając ♥K i impasując ♥D w ręce jej domniemanego posiadacza – zawodnika N (statystycznie rzecz ujmując – po licytacji jaka będzie miała miejsce – będzie bardziej prawdopodobne, iż dłuższy fragment kierów, a więc i dama tego koloru, znajduje się w ręce N) – swoją grę przegra. obrońca S dostanie się bowiem do ręki ♥D, nie będzie ściągał ♠D (!), tylko wyjdzie w karo. Po takiej obronie – a przede wszystkim rozgrywce! – gracz E nie uniknie oddania po jednej wziętce w każdym z kolorów i wpadnie bez jednej.

Maksy maksami, ale nawet wówczas warto pomyśleć przede wszystkim o zabezpieczeniu rozgrywanego kontraktu. Teraz też – po zabicie ♠K asem – rozgrywający powinien odwrócić ♠W, aby szybko przygotować sobie wyrzutkę przegrywającego kara (na ♠10 z ręki). S weźmie wówczas lewę na ♠D i zagra w karo. Rozgrywający zabije asem na stole i jeżeli... i w tym wypadku zagra na uzasadniony rachunkiem prawdopodobieństwa impas przeciwko damie atu (♥A, ♥10 wkoło), znów będzie leżał. Skoro jednak karo można wyrzucić na dobrą ♠10, grzechem byłoby tego nie uczynić. Przedtem jednak – aby na pewno i szybko dostać się do ręki – E przejdzie tam ♥A. A następnie zgra ♠10, zrzucając z dziadka karo, po czym będzie kontynuował kierem. Od e-S-a wyskoczy wówczas pierwotnie druga dama, rozgrywający odda więc jeszcze tylko trefla, skompletuje zatem jedenaście wziętek, czyli tyle, ile mu się – teoretycznie rzecz biorąc – należało.

Ponieważ jednak niektórzy z rozgrywających nie rozwiążą trafnie tego problemu – konfliktu pomiędzy bezpieczeństwem a dążeniem do wzięcia maksymalnej liczby lew (i poszukają damy atu w ręce jej statystycznego posiadacza – zawodnika N), niejeden kontrakt 4♥(WE) zostanie przegrany.

Doprawdy niewiele duetów WE osiągnie natomiast teoretycznego minimaksa rozdania, jakim jest kontrakt 3BA z lepszej ręki W [ze względu na zagrożenie karowe kontraktu 3BA(E)], lew jedenaście, 460 dla WE.

Minimaks teoretyczny: 5 BA(W!), 11 lew; 460 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 11 (W!);
♦	– 7 (NS);
♥	– 11 (W!);
♠	– 7 (NS);
BA	– 11 (W!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 2; rozdawał E, po partii NS.

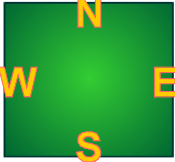
2

♠ 10
♥ D9753
♦ 94
♣ W10942

♠ AK873
♥ W84
♦ DW73
♣ 6

♠ DW65
♥ A10
♦ A65
♣ AD73

♠ 942
♥ K62
♦ K1082
♣ K85

W	N	E	S
–	–	1 BA	pas
2 ♥ ¹	pas	3 ♠ ²	pas
4 ♣ ³	pas	4 ♦ ⁴	pas
4 ♠ ⁵	pas	pas ⁶	pas

¹ transfer na piki

² superakceptacja transferu partnera: maksimum otwarcia z czterokartowym fitem pikowym

³ krótkość treflowa (z zachęcającą ręką bez krótkości W zalicytowałyby forsujące 3BA)

⁴ pali się ♣D, ale z drugiej strony E posiada trzy asy, stać go zatem na neutralny (tj. poniżej szczebla dogranej) cuebid 4♦

^{5, 6} obaj zawodnicy mogli sobie pozwolić na zrobienie tylko jednego kroku ku strefie szlamowej (po krótkościowych 4♣ W)

To będzie kontrakt absolutnie standardowy – w zasadzie każda para biorąca udział w *Budimex Korespondencyjnych Mistrzostwach Polski 2010* powinna w rozdaniu tym zapowiedzieć właśnie końcówkę w piki. WE powinni też sprawdzić szanse szlemikowe, ale ostatecznie zatrzymać się na szczeblu czterech bądź pięciu. O czasie do czasu kontrakt 6♥ zostanie jednak zapowiedziany. I nie zawsze będzie to oznaczało dla strony WE tragedii, przeciwnie – niejedna taka gra zostanie zrealizowana. Szlemika pikowego (z dowolnej ręki) bezwzględnie położy bowiem tylko i wyłącznie pierwszy wist kierowy, wcale nie łatwy do oddania, szczególnie z ręki S (w której znajdują się trzy króle). Po każdym innym ataku rozgrywający trzy razy zaatutuje i dwukrotnie zagra blotkami karowymi do figur w dziadku. A potem na jeden z tych honorów wyrzuci z ręki E kiera i kiera tam przebijie.

Ale to będzie dopiero jedenaście lew: sześć pikowych, w tym kierowa przebitka u E, trzy karowe, ♥A oraz ♣A. Dwunastą może dać rozgrywającemu wyłącznie ♣D – pod warunkiem iż odpowiednio wcześniej ściągnie on ♣A i przebijie na stole dwie blotki tego koloru. Dzięki temu, że jeden z broniących (S) ma tu (pierwotnie) trzeciego ♣K – ♣D stanie się dwunastą wziętką zawodnika E. Alternatywne zagranie – na impas ♣K w ręce N, nie doprowadzi rozgrywającego do sukcesu. Powyższe rozważania rozgrywkowe mocno potwierdzają wcześniejszą konstatację, iż szlemik nie jest w tym rozdaniu kontraktem prawidłowym.

Minimaks teoretyczny: 5 ♠(WE), 11 lew; 450 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 7 (NS);
♦ – 10 (WE);
♥ – 6 (NS, WE!);
♠ – 11 (WE);
BA – 10 (E!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 3; rozdawał S, po partii WE.

3

♠ K109
 ♥ D8762
 ♦ A92
 ♣ 74

♠ D5
 ♥ 9
 ♦ K863
 ♣ 1098632

♠ 8763
 ♥ AKW54
 ♦ 1075
 ♣ A

♠ AW42
 ♥ 103
 ♦ DW4
 ♣ KDW5

W	N	E	S
-	-	-	1 ♣
pas	1 ♥	pas (!)	1 ♠
pas	1 BA	pas	pas
pas			

Na linii **NS** znajduje się tylko 23 PC, brak jest też solidnego longera roboczego, nic przeto dziwnego, że licytacja większości duetów ją okupujących wygaśnie w kontrakcie 1BA, na ogół z ręki **N**. Ostrzeżony kierową licytacją e-**N**-a obrońca **E** raczej nie wyjdzie w ten kolor, a co najwyżej ściągnie jedynie ♥A/K. Ale rozkłady są dla strony **NS** dosyć korzystne, rozgrywający łatwo weźmie więc dziewięć lew, a nawet będzie się mógł pokusić o zdobycie dziesiątej. Wystarczy, że zaimpasuje ♠D obrońcy **W**, co będzie zresztą wskazane względami bezpieczeństwa (aby **W** nie podegrał kierów), ponadto niejeden broniący **E** na pierwszym/drugim wiście sam wyjdzie właśnie w piki. Już po jednokrotnym podegraniu z ręki **N** trefli od **E** wyskoczy w tym kolorze singlowy as, rozgrywający będzie zatem dysponował już dziewięcioma wziętkami: czterema pikowymi, trzema treflowymi i dwoma karowymi (po wykonaniu impasu przeciwko królowi w tym kolorze). A że broniący **E** posiada też jeszcze jedną bardzo ważną kartę, a mianowicie ♦9, w końcu będzie mógł zostać wpuszczony kierem i zmuszony do zagrania w kara, dzięki czemu **N** zdobędzie trzecią wziętkę w tym ostatnim kolorze. Oczywiście jeśli **E** ♦9 wysingluje (a jego partner na zagraną wcześniej z dziadka ♦D nie postawi króla), **N** będzie musiał rozczytać pozycję końcową i wyjść w niej ze stołu ♦W; nie powinien mieć z tym jednak specjalnych trudności.

W protokołach rozdania dominować będą zatem wpisy w wysokości 180 i 150 punktów dla **NS**, trafią się tam również zapisy dużo wyższe – a mianowicie 430 i 400 dla tej strony...

Minimaks teoretyczny: 4 BA(N!), 10 lew; **430 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	- 7 (NS);
♦	- 6 (NS, WE!);
♥	- 9 (NS);
♠	- 8 (NS);
BA	- 10 (N!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 4; rozdawał W, obie po partii.

4

♠ A76
♥ D843
♦ AW874
♣ D

♠ D943
♥ 9
♦ 109532
♣ KW8

	N	
W		E
	S	

♠ W2
♥ K752
♦ 6
♣ A109643

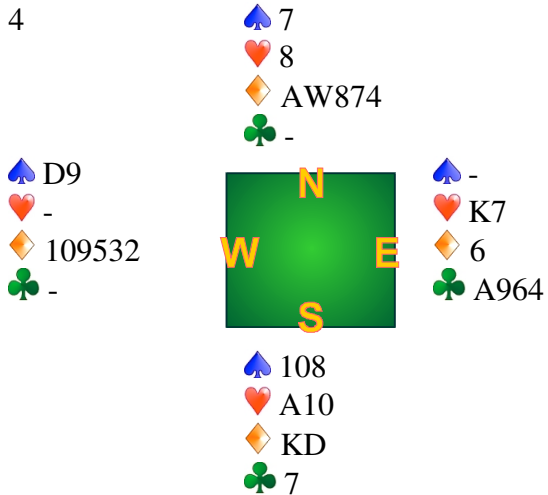
♠ K1085
♥ AW106
♦ KD
♣ 752

W	N	E	S
pas	1 ♦	pas	1 ♥
pas	2 ♥	pas	4 ♥
pas	pas	pas	

Kolejna standardowa gra kończąca, w marcowym turnieju *Budimex Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* osiągnie ją ogromna większość duetów NS. Przeciwko 4♥(S) obrońca W zaatakuję najprawdopodobniej blotką pikową, E wstawi na trzeciej ręce waleta, a rozgrywający zabije tę lewę ♠K w ręce. Następnie S musi wyjść z ręki w trefla, przynajmniej wówczas, jeśli marzy mu się zdobycie jedenastu wziętek. Powiedzmy, że E zabije tę lewę ♣A i powtórzy ♠2. W wstawi na trzeciej ręce ♠9, więc rozgrywający pobije ♠A na stole, zaimpasuje kiery waletem w ręce (od W spadnie wówczas ostrzegawcza dziewiątka), przebiję w dziadku trefla ♥4, do końca wyatutuje, impasując obrońcy E króla, na kara pozbędzie się z ręki trefla i odda jeszcze tylko pika (ale też wyrobi sobie w tym kolorze fortę – na ósemkę bądź dziesiątkę). Proszę zwrócić uwagę, iż gdyby nawet rozgrywający nie dostał szansy na wyrobienie sobie pika, już w trzeciej rundzie atutów W znalazłby się w pikowo-karowym przymusie. Ponadto zachowanie ♠A w dziadku pozwoliłoby e-S-owi na zdobycie czterech lew karowych (po wyatutowaniu i odblokowaniu ♦K D z ręki dostałby się on bowiem na stół ♠A).

Krótko mówiąc, rozgrywający powinien skompletować jednaście wziętek (co będzie możliwe także kilkoma innymi sposobami niż ten przedstawiony wyżej) – jeżeli tylko nie zlekceważy problemu i nie ulegnie euforii, że jedna czy nawet dwie nadržki (gdy ♥K leży pod impasem, a kiery dzielą się 3–2) są tu zupełnie bezproblemowe (np. pięć lew kierowych, pięć karowych i dwie pikowe). Mimo że na pierwszy rzut oka wydaje się, iż gracz S dysponuje tu nadmiarem lew, złe podziały kierów i kar nieco komplikują jego sytuację. Lewa treflowa musi jednak zostać oddana zawsze, najlepiej zatem oddać ją jak najszybciej – aby mieć w tym kolorze komunikację/możliwość zrobienia przebitki na stole. Zresztą nawet jeśli rozgrywający zabije pierwszą lewę ♠A w dziadku, wyjdzie stamtąd ♥D (zagranie wątpliwe – przede wszystkim ze względu na to, iż obrońca E może przecież posiadać singlowego ♥K) i powtórzy impas kierowy waletem w ręce, to jego jedyną rozsądną

kontynuacją będzie wyjście blotką treflową. **E** zabije tę lewę ♣A i powtórzy pikiem, którego **S** pobije w ręce królem, przebije na stole trefla, po czym...

... zaimpasuje kiery dziesiątką w ręce i ściągnie ♥A. Już w przedostatniej z tych lew **W** stanie w pikowo-karowym przymusie, rozgrywający skompletuje zatem łatwo jedenaście wziętek.

Podstawowym wpisem w protokół rozdania powinno zatem być 650 punktów dla **NS**.

Minimaks teoretyczny: 5 ♥(NS), 11 lew; **650 dla NS**.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	- 7 (WE);
♦	- 9 (NS);
♥	- 11 (NS);
♠	- 10 (NS);
BA	- 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 5; rozdawał N, po partii NS.

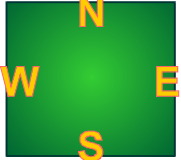
5

♠ W7
♥ 107
♦ 43
♣ ADW10832

♠ K106
♥ A92
♦ AK9865
♣ 4

♠ 543
♥ W843
♦ DW107
♣ K7

♠ AD982
♥ KD65
♦ 2
♣ 965

W	N	E	S
–	3 ♣ ¹	pas	pas
3 ♦	pas	pas ²	pas

¹ w założeniach niekorzystnych otwarcie wręcz modelowe

² duży fit karowy i zatrzymanie treflowe, ale w sumie karta zbyt mała na zabranie z nią głosu w licytacji

Tak powinno się to potoczyć na wielu stołach. 3♣ to również najwyższy kontrakt, jaki mogłaby zrealizować w tym rozdaniu strona NS (rozgrywający oddałby wówczas po jednej lewie w każdym z kolorów). Natomiast grając w kara, zawodnik W prawie na pewno skompletuje dziesięć wziętek. Tylko bowiem pierwszy wist ♠W ograniczyłby go do lew dziewięciu (W oddałby wówczas ♣A, dwa piki oraz kiera). Natomiast po każdej innej obronie rozgrywający będzie mógł wyrzucić na ♣K pika, a potem zagrać kiera do ósemki na stole, a w następnej rundzie tego koloru – waleta wkoło. Alternatywnie W będzie mógł wyeliminować trefle i piki (oraz dwa razy zaatutować) i dopiero teraz zagrać kiera do ósemki w dziadku – w ten sposób obrońca S zostanie wpuszczony i każdym swoim zagranieciem będzie musiał podarować przeciwnikowi dodatkową (dziesiątą) wziętkę.

Sądzę zatem, że protokołach rozdania dominował będzie zapis w wysokości 130 punktów dla WE, znajdują się tam jednak również wpisy w wysokości tak 110 punktów dla WE, jak i 50 oraz 100 punktów dla NS – za przegrane przez WE wyższe kontrakty, np. 3BA(E) [bez jednej – tak po ataku treflowym, jak i blotką pikową].

Minimaks teoretyczny: 3♦(WE), 9 lew; 110 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (NS);
♦	– 9 (WE);
♥	– 7 (WE);
♠	– 8 (NS);
BA	– 8 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 6; rozdawał E, po partii WE.

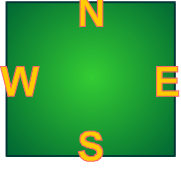
6

♠ 984
 ♥ A104
 ♦ A1095
 ♣ AKW

♠ DW
 ♥ W982
 ♦ KW842
 ♣ 84

♠ A65
 ♥ 76
 ♦ D73
 ♣ D9762

♠ K10732
 ♥ KD53
 ♦ 6
 ♣ 1053

W	N	E	S
–	–	pas	pas
pas	1 BA	pas	2 ♥ ¹
pas	2 ♠	pas	3 ♥ ²
pas	3 ♠ ³	pas	4 ♠
pas	pas	pas	

¹ transfer na piki

² naturalne, 5⁺ ♠–4⁺ ♥, forsing do końcówki

³ zachęcające z trzykartowym fitem pikowym

albo (według *Wspólnego Języka 2005*, sekwencja godna wszakże polecenia także w *Naszym Systemie*):

W	N	E	S
–	–	pas	pas
pas	1 BA	pas	2 ♣
pas	2 ♦	pas	2 ♠ ¹
pas	4 ♠	pas	pas
pas			

¹ inwit (7–9 PC) na pięciu pikach i czterech kierach

Oczywiście polecam to drugie rozwiązanie (szczególnie w turnieju na maksy), jako bardziej precyzyjne. Wprawdzie karta S jest graniczna – niebrzydkie 8 PC w składzie 5–4 na starszych i z bocznym singeltonem – raczej jednak należy zakwalifikować ją do strefy inwitu aniżeli forsingu do końcówki.

W tym wypadku otwierający ma sporą nadwyżkę, także jeśli chodzi o jakość figur, w zasadzie każdy duet NS powinien zatem osiągnąć końcówkę, na ogół pikową. Przeciwno tej grze, ustawionej po *transferze* z silniejszej ręki N, obrońca E zaatakuję najprawdopodobniej w kiera. Mimo jednak, że rozgrywający dostanie w ten sposób czwartą lewą kierową, wcale nie będzie to oznaczało końca jego problemów. Jeśli bowiem N zrobi następnie dwa impasy przeciwko ♠D W, będzie musiał oddać trzy lewy atutowe... oraz ♣D. Powiedzmy bowiem, iż w pierwszej lewie N zabije ♥W asem, a potem wyjdzie z ręki ♠9 i puści ją wkoło. W weźmie wówczas lewę ♠W/D i zagra w trefla. Rozgrywający zabije w ręce asem i powtórzy z ręki ♠8 – na drugi impas. Obrońca W dostanie wówczas wziętkę na ♠D/W i zagra po raz drugi w trefle. Nawet jeśli gracz N zabije w ręce ♣K i zagra w kiery, by w czwartej rundzie tego koloru pozbyć się z ręki ♣W, a następnie przebić tam trefla – E przebije asem atu już trzeciego kiera i ściągnie kładącą kontrakt wziętkę na ♣D. Tak, jeżeli rozgrywający zrobi w pikach dwa impasy przeciwko młodszym honorom (co jest prawidłową rozgrywką tak skonfigurowanego pojedynczego koloru), powinien zostać obłożony.

Ponieważ jednak w rozdaniu chodzi nie tyle o optymalne rozwiązanie samego koloru atutowego (aby zmaksymalizować szanse oddania w nim co najwyżej dwóch lew), ale też o ewentualne przebicie w ręce N czwartej rundy kierów albo trzeciej rundy trefli, można sobie także pozwolić na inne rozegranie pików, a mianowicie na zagranie blotką do króla w dziadku. W jeszcze lepszej sytuacji znajdują się ci rozgrywający, którzy – po opisanym wyżej początku i spadnięciu od W ♠D/W – zagrają na taki rozkład atutów, jaki rzeczywiście istnieje, tj. po wzięciu lewy ♠K powtórzą pikiem. Osiągną w ten sposób (optymalny) efekt dwukrotnego zaatutowania, potem będą więc mogli bezproblemowo wyrzucić na ♥K waleta trefl z ręki i przebić tam trzecią rundę trefli. Da im to aż jedenaście lew. Wprawdzie w widne karty można je wziąć zawsze, ale bez pierwszego wistu w kiery rozgrywający musiałby nie tylko rozegrać trafnie piki (blotką do króla, a potem blotką wkoło), ale też zaimpasować ♥W (albo w końcówce wpuścić obrońcę E na asa atu i wymusić odeń wyjście spod ♣D).

Krótko mówiąc, po pasywnym wiście już samo zrealizowanie końcówki będzie zadaniem niełatwym. Na szczęście dla rozgrywającego taki atak – karowy albo blotką pik – raczej nie nastąpi. Mimo wszystko sędzę, że niejeden kontrakt 4♠(NS) zostanie przegrany. A zapisów w wysokości 450 dla NS – za teoretycznie należne tej stronie jedenaście wziętek – znajdzie się w protokołach rozdania tyle co na lekarstwo.

Minimaks teoretyczny: 5 ♠(NS), 11 lew; **450 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (N!);
♦	– 8 (NS);
♥	– 9 (NS);
♠	– 11 (NS);
BA	– 9 (N!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

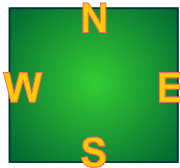
8 marca 2010

Rozdanie 7; rozdawał S, obie po partii.

7

♠ K82
♥ K7
♦ AD10832
♣ A8

♠ A1073
♥ 96532
♦ ==
♣ DW92

♠ W64
♥ W4
♦ KW9
♣ K10643

♠ D95
♥ AD108
♦ 7654
♣ 75

W	N	E	S
–	–	–	pas
pas	1 ♦	pas	1 ♥
pas	3 ♦	pas	pas
pas			

albo:

W	N	E	S
–	–	–	pas
pas	1 ♦	pas	1 ♥
pas	3 ♦	pas	3 ♠
pas	3 BA	pas	pas
pas			

W turnieju na maksy polecam graczowi S pasa na inwitujące 3♦ partnera. Owszem, mogą wychodzić 3BA, rzadko kiedy będzie to jednak kontrakt odgórny czy bezproblemowy. Potwierdza to aktualny rozkład – po oczywistym ataku treflowym N wygrałby kontrakt firmowy (z co najmniej jedną nadrobką) na impasie ♦K, czyli wówczas, gdy obrońca W miałby ten honor drugi albo singlowy. Szansa na to wynosi 39% – w meczu popartyjne 3BA warto byłoby więc zagrać. Już przed partią byłby to jednak kontrakt graniczny, w turnieju na maksy nie należałoby go natomiast polecać. Oczywiście, można dorzucić argument, że przecież przeciwnicy nie muszą wyjść w trefle, zwłaszcza gdy S po 3♦ partnera wrzuci 3Ba. To wszystko prawda, niemniej taka zarzutka to również kij o dwóch końcach. Partner może przecież mieć w treflach singla albo pustego dubletona oraz (zamiast ♣A) ♠A, wówczas 3BA będzie w ogóle bez szans, wychodzić będzie natomiast 5♦ (choć nie przy aktualnym rozkładzie atutów!). Rzecz jasna, pary, które osiągną w tym rozdaniu 3BA albo 5♦ trudno będzie poddać miażdżącej krytyce, zwłaszcza końcówka w kara ma tu bowiem ręce i nogi. I zostałyby zrealizowana, gdyby nie konieczność oddania dwóch wziętek atutowych, a szansa na taki rozkład kar wynosi jedynie 11%. Inna sprawa, iż ponadto trzeba wówczas coś zrobić z potencjalnie przegrywającym pikiem – z teoretycznego punktu widzenia najprostszą szansą na rozwiązanie tego problemu byłoby zaimpasowanie ♥W (rozgrywka alternatywna – po wiście treflowym – o porównywalnej szansie sukcesu, to ściągnięcie ♦A oraz trzech kierów, wyrzucenie z ręki N trefla, przebicie tam trefla i odejście karem...).

Minimaks teoretyczny: 4 ♦(NS), 10 lew; 130 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 10 (NS);
♥	– 7 (NS);
♠	– 7 (WE);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

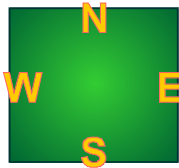
8 marca 2010

Rozdanie 8; rozdawał W, obie przed partią.

8

♠ A1097
♥ 8543
♦ AW
♣ 865

♠ 64
♥ W9
♦ K763
♣ AK1093

♠ KDW52
♥ D1076
♦ 10
♣ D42

♠ 83
♥ AK2
♦ D98542
♣ W7

W	N	E	S
pas ¹	pas	1 ♠ ²	pas
1 BA ³	pas	2 ♥ ⁴	pas
2 ♠	pas	pas	pas

¹ nie polecam pierwszorocznego otwarcia z tą ręką – tylko 11 PC, w tym drugi walet, a ponadto jedynie cztery karty w kolorach starszych

² trzecioroczne otwarcie 1♠ jest natomiast w pełni uzasadnione

³ w *Naszym Systemie* półforsujące (także po pasie), we *Wspólnym Języku* nieforsujące

⁴ mimo tylko 10 PC z układem 5431 trzeba brnąć dalej i pokazać drugi kolor starszy

albo:

W	N	E	S
pas ¹	pas	pas	1 ♦
pas	1 ♠	pas	2 ♦
pas	pas	ktr.	pas
3 ♣	3 ♦	pas	pas
pas			

Oczywiście jeżeli E nie otworzy na trzeciej ręce licytacji, to potem powinien ją ożywić, gdy dobiegną doń 2♦ e-S-a. W związku z tym możliwe w tym rozdaniu kontrakty to 2♠ oraz 3♣ strony WE i 2♦ bądź 3♦ strony NS. Wszystkie one – poza ostatnim – powinny zostać zrealizowane, 3♦ zakończą się natomiast wpadką bez jednej, ale na ogół nie zostaną skontrowane. Stąd najpopularniejszymi zapisami będą 110 oraz 50 dla WE, rzadziej – 90 dla NS oraz 100 dla WE.

Minimaks teoretyczny: 3♦(NS) z kontrą, 8 lew; **100 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 8 (NS);
♥	– 7 (WE);
♠	– 8 (WE);
BA	– 6 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 9; rozdawał N, po partii WE.

9

♠ DW53
 ♥ K7
 ♦ KDW6
 ♣ KW3

♠ K862
 ♥ D9542
 ♦ 1087
 ♣ 5

♠ 4
 ♥ A103
 ♦ A32
 ♣ D109642

♠ A1097
 ♥ W86
 ♦ 954
 ♣ A87

W	N	E	S
–	1 BA	pas	2 ♣
pas	2 ♠	pas	3 ♠ ¹
pas	pas ²	pas	

¹ układ 4333, zatem inwit w zupełności wystarczy

² brzydkie 16 PC, stąd pas na zaproszenie partnera

Na linii **NS** znajduje się formalnie 25 PC, niejedna para zapowie więc końcówkę, na ogół w piki. Tymczasem po starannej obronie, tyle że rozpoczętej koniecznym atakiem treflowym, rozgrywający kontrakt pikowy zawodnik **N** powinien zostać ograniczony do ośmiu wziętek. Po takim wstępie broniący łatwo bowiem zmontują dwie przebitki treflowe, a ponadto wezmą lewy na króla atu oraz dwa czerwone asy. Obrońcy mogą też zrezygnować z drugiej przebitki treflowej i poczekać na dwie lewy kierowe (zamiast jednej, gdyby **W** zdecydował się na dopuszczenie partnera ♥A, aby drugi raz przebić trefla).

Skuteczna obrona nie jest specjalnie skomplikowana, tuszę zatem, iż protokół rozdania zdominują zapisy za wpadki strony **NS** – w wysokości 50 i 100 punktów, trafią się też bez wątpienia wyższe.

Minimaks teoretyczny: 2 ♠(NS), 8 lew; **110 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (NS);
♦	– 8 (NS);
♥	– 7 (WE);
♠	– 8 (NS);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

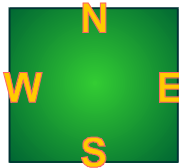
8 marca 2010

Rozdanie 10; rozdawał E, obie po partii.

10

♠ 83
♥ ADW1084
♦ W932
♣ 4

♠ A2
♥ K752
♦ D65
♣ KW85

♠ KW105
♥ 93
♦ K10
♣ AD972

♠ D9764
♥ 6
♦ A874
♣ 1063

Nasz System:

W	N	E	S
–	–	1 ♣	pas ¹
1 ♥	pas	1 ♠	pas
3 BA	pas	pas	pas

¹ oczywiście z tak słabą kartą i marniutkim kolorem nie ma mowy o wejściu 1♠

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	2 ♣ ¹	pas
2 ♦ ²	pas	2 ♠ ³	pas
2 BA ⁴	pas	3 BA ⁵	pas
pas ⁶	pas		

¹ precision

² pytanie

³ 5+♣-4♠

⁴ kolejne pytanie

⁵ układ 4-2-2-5

⁶ gdyby partner wskazał mocno niezrównoważony układ, W zastanowiłby się nad ewentualnym zagranieniem końcówki w trefle

Rzecz jasna, mimo solidnego koloru kierowego i ofensywnego układu 6-4 gracz N na ogół nie wejdzie do licytacji. Ostatecznym kontraktem w tym rozdaniu będą prawie na każdym stole 3BA, na ogół z ręki W. Przeciwno tej grze N na pewno nie wyjdzie w kiery, będzie bowiem wiedział z licytacji – bezpośrednio bądź pośrednio – iż rozgrywający posiada w tym kolorze cztery karty (a partner – prawdopodobnie lub wręcz na pewno – singeltona). Najprawdopodobniej N zawistuje więc blotkę karową, czym postawi rozgrywającego przez poważną palcówką. Otóż jeśliby ♦A znajdował się w ręce e-N-a, a ♦W u jego partnera, optymalne byłoby postawienie ze stołu króla. Teraz jednak dużo lepiej jest zadysponować stamtąd dziesiątkę, a z punktu widzenia wzięcia przez rozgrywającego lew dziesięciu jest to warunek absolutnie konieczny. Obrońca S pobije bowiem ♦10 asem i powtórzy karem; alternatywnie może wyjść wówczas w kiera – rozgrywający doda wówczas z ręki blotkę, a N weźmie tę lewę ♥10 i powróci do kar. Tak czy owak, zawodnik W zagra potem ze stołu ♠W – na impas, przede wszystkim ze względów bezpieczeństwa (aby S nie podegrał ♥K), tym samym „trafi” jednak impas w tym kolorze i zapewni sobie zdobycie dziesięciu wziętek (pięć treflowych, trzy pikowe i dwie karowe). Nie każdemu uda się ta sztuka, sądzę zatem, iż zapis w wysokości 630 zapewni stronie WE całkiem przyzwoitą notę turniejową. Ci rozgrywający, którzy w pierwszej lewie wstawią ze stołu ♦K będą już bowiem mogli zrobić co najwyżej swoje (gdy zaimpasują we właściwą stronę ♠D); a niejeden zazna nawet goryczy porażki...

Minimaks teoretyczny: 4 BA(WE), 10 lew; 630 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 10 (WE);
♦ – 7 (NS);
♥ – 7 (W!);
♠ – 8 (WE);
BA – 10 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 11; rozdawał S, obie przed partią.

11

♠ 5		♠ 987432
♥ A8764		♥ 1095
♦ AW86		♦ 5
♣ W52		♣ 1087
♠ AK106		♠ DW
♥ KDW		♥ 32
♦ D974		♦ K1032
♣ A6		♣ KD943

W	N	E	S
–	–	–	pas ¹
1 ♣	1 ♥	pas	1 BA
ktr.	2 ♦	2 ♠ ²	3 ♦
4 ♠ ³	pas	pas	pas

¹ marnie 11 PC, nie ma zatem mowy o pierwszoręcznym otwarciu: czy to 1♣, czy to 1♦

² zero miltonów, ale sześć pików i boczny singleton, ponadto licytacja stała się dwustronna

³ partner ma pięć pików i „coś” w karcie albo sześć pików, a ponadto singla karowego (to wynika z licytacji przeciwników)

Tej końcówki nie zagra na pewno każda para WE, na tej linii jest bowiem tylko 19 PC. Z drugiej strony, gracz W będzie miał pewność znakomitego uzgodnienia koloru pikowego oraz krótkości karowej w ręce partnera. W świetle tych informacji oraz na podstawie własnej ręki W będzie w stanie ocenić, iż jedyne przegrywające jego strony to: kier, karo oraz trefl. A jeżeli partner nie ma sześciu pików, to powinien posiadać jakąś dobrą figurę, np. ♣K.

Rzeczywiście, mimo że to przeciwnicy mają w tym rozdaniu przewagę siły, końcówka w piki jest na linii WE absolutnie wykładana, rozgrywający będzie musiał oddać tylko po jednej lewie w każdym z kolorów bocznych. Za 420 punktów po swojej stronie gracze WE otrzymają jednak bardzo dobrą notę turniejową.

Teoretycznie rzecz ujmując, NS mają tu opłacalną obronę pięcioma karami, z kontrą bez dwóch, za 300, nie sądzę jednak, aby jakikolwiek duet zdecydował się na zrobienie takiego kroku.

Minimaks teoretyczny: 5 ♦(NS) z kontrą, 9 lew; **300 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 9 (NS);
♥	– 8 (NS);
♠	– 10 (WE);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

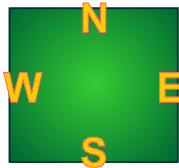
8 marca 2010

Rozdanie 12; rozdawał W, po partii NS.

12

♠ KD52
♥ 932
♦ K64
♣ 532

♠ A1083
♥ D10
♦ W5
♣ AK964

♠ W97
♥ AKW76
♦ D82
♣ W8

♠ 64
♥ 854
♦ A10973
♣ D107

Nasz System:

W	N	E	S
1 ♣	pas	1 ♥	pas
1 ♠	pas	2 ♣ ¹	pas
2 BA ²	pas	3 BA	pas
pas	pas		

¹ pytanie

² nadwyżka, brak trzech kierów

Wspólny Język:

W	N	E	S
2 ♣ ¹	pas	2 ♦ ²	pas
2 ♠ ³	pas	2 BA ⁴	pas
3 BA ⁵	pas	pas	pas

¹ precision

² pytanie

³ 5+ ♣ – 4 ♠

⁴ kolejne pytanie

⁵ układ 4–2–2–5

Znów mamy do czynienia z kontraktem absolutnie standardowym, który powinien zostać zapowiedziany na w zasadzie każdym stole *Budimex Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010*. Na ogół jego rozgrywającym będzie zawodnik **W**. Po kierowo-pikowej licytacji przeciwników **N** będzie miał szansę wyjść w karo – blotką albo nawet królem i blotką (jako że będzie to zagranie do hipotetycznego longera w ręce partnera). Po takim wstępie rozgrywający weźmie najprawdopodobniej karo oraz odegra swoje lewy: pięć kierowych, dwie treflowe oraz pikową; zrobi zatem jedynie swoje. Oczywiście gdyby **W** poszedł na całość i zdecydował się zaimpasować obrońcy **S** damę z dziesiątką trefl, komunikując się ze stołem – dwukrotnie – kierami, mógłby wziąć aż lew dwanaście (jeśli obrońcy odebrali tylko jedno karo): pięć kierowych, pięć treflowych, karową oraz pikową. Nie sądzę jednak, aby wielu zawodników **W** zdecydowało się na tak kawalerską, niebezpieczną rozgrywkę, prawie każdy zadowoli się pewnym swoim (po ataku karowym).

Po innym ataku rozgrywający najprawdopodobniej weźmie więcej lew, na przykład po pasywnym kierze utrzyma się w ręce i zagra blotkę trefl do waleta. Teoretycznie rzecz biorąc, zawsze należy mu się lew jedenaście, zapisy w wysokości 460 dla **WE** nie będą jednak częste. Chyba że rozgrywającemu pomogą w tym przeciwnicy, np. atakując w trefla. Ponadto gdy **W** weźmie lewę karową i ściągnie pięć kierów e-**S**-owi nie wolno pozbyć się ani jednego trefla...

Minimaks teoretyczny: 5 BA(WE), 11 lew; **460 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (WE);
♦	– 8 (WE);
♥	– 11 (WE);
♠	– 9 (WE);
BA	– 11 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 13; rozdawał N, obie po partii.

13

♠ 932

♥ A10652

♦ 105

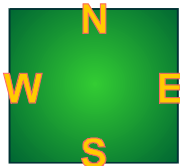
♣ 732

♠ W764

♥ 9873

♦ ==

♣ DW965

♠ AD10

♥ D

♦ AKW98643

♣ A

♠ K85

♥ KW4

♦ D72

♣ K1084

Nasz System:

W	N	E	S
–	pas	1 ♦ ¹	pas
pas	pas		

¹ w zasadzie jest to już otwarcie acolowskie, można więc rozpocząć też od forsujących do dogranej od 2♣, takie otwarcie na longerze w kolorze młodszym (szczególnie na karach) stwarza jednak na ogół duże problemy w dalszej licytacji albo:

W	N	E	S
–	pas	2 ♣ ¹	pas
2 ♦ ²	pas	3 ♦	pas
3 BA	pas	4 ♦	pas
4 BA ³	pas	pas/5 ♦	pas
(pas)	(pas)		

¹ acolowski forsing do dogranej

² klasyczny negat, brak trzech kontroli oraz wartości je rekompensujących

³ do gry

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	pas	1 ♣	pas
1 ♦	pas	3 ♦ ¹	pas
pas	pas		

¹ silny trefl na karach

² rozdanie wybitnie misfitowe, trzeba zatem hamować jak najniżej

albo:

W	N	E	S
–	pas	1 ♣	pas
1 ♦	pas	2 ♦ ¹	pas
3 ♣ ²	pas	3 ♦ ³	pas
3 BA	pas	4 ♦	pas
4 BA ⁴	pas	pas/5 ♦	pas
(pas)	(pas)		

¹ sztuczny forsing do końcówki

² naturalne, 5+ ♣ i „coś” w karcie, z ręką słabszą **W** zaliczywałby 2♥, co w pierwszym czytaniu byłoby *powtórny negatem*

³ naturalne

⁴ do gry

Trudne, misfitowe rozdanie. Jeśli posiadacz superkarty – gracz **E** nie zdecyduje się na przesądzenie dogranej, licytacja wygaśnie w kontrakcie 1♦ albo 3♦. A wówczas **WE** zapiszą sobie 130 punktów – może niewiele, ale zawsze to po swojej stronie. Inaczej – **WE** oddadzą zapis, czy to w wysokości 100 punktów – za 5kk bez jednej, czy to wyższy – za gry bezatutowe: bez jednej, dwóch, trzech... Cóż, rozdania takie jak to wymykają się spod naukowej, logicznej analizy, wystarczyłoby przecież, aby spadała druga ♦D, a już 5♦ byłoby wykładane, a na 3BA brałoby się może nawet dziesięć wziętek (tyloma w każdym razie dysponowałby rozgrywający, wszystko zależałoby zatem od tego, ile kierów zdjęliby broniący...).

A że jest to rozdanie doprawdy nieobliczalne, najlepiej świadczy fakt, iż więcej lew na grę bezatutową niż **WE** mogą w nim wziąć **NS**, na tej drugiej linii wychodzi bowiem 1BA z dobrej ręki **S**! Natomiast kontrakt ten z każdej z trzech innych rąk może zostać położony.

Minimaks teoretyczny: 4 ♦(WE), 10 lew; **130 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (WE);
♦	– 10 (WE);
♥	– 7 (NS);
♠	– 8 (WE);
BA	– 7 (S!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

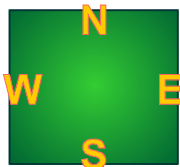
8 marca 2010

Rozdanie 14; rozdawał E, obie przed partią.

14

♠ K85
♥ AD42
♦ 10954
♣ D3

♠ D9743
♥ K3
♦ AW8
♣ 976

♠ W10
♥ W1097
♦ KD632
♣ A8

♠ A62
♥ 865
♦ 7
♣ KW10542

W	N	E	S
–	–	1 ♦ ¹	pas
1 ♠	pas	1 BA	2 ♣
3 ♦	pas	pas	pas

¹ tylko 11 PC, ale podwiązane kiery i piki, można zatem dać otwarcie

Cóż, 3♦ (WE) będą zostaną już położone, rozgrywający nie uniknie bowiem oddania trefla, dwóch kierów i dwóch pików. Gracze tej linii będą jednak mogli się pocieszyć faktem, iż przeciwnicy łatwo zrobiliby 3♣ (oddając po jednej lewie w każdym z kolorów). Ponadto 3♦ nie zostaną skontrowane, E przegra je zatem jedynie za 50, czyli opłacalnie, w stosunku do należnych przeciwnikom 110 punktów (za 3♦, swoje).

Minimaks teoretyczny: 3♦ (WE) z kontrą, 8 lew; 100 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (NS);
♦	– 8 (WE);
♥	– 6 (NS);
♠	– 6 (NS, WE!);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

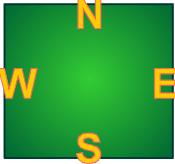
Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 15; rozdawał S, po partii NS.

15

<p>♠ 1096 ♥ W4 ♦ A1095 ♣ DW92</p>	<p>♠ A4 ♥ AK983 ♦ 76 ♣ AK63</p> 	<p>♠ D8732 ♥ D762 ♦ W4 ♣ 105</p>
	<p>♠ KW5 ♥ 105 ♦ KD832 ♣ 874</p>	

Nasz System:

W	N	E	S
–	–	–	pas
pas	1 ♥	pas	1 BA
pas	3 ♣ ¹	pas	3 BA ²
pas	pas	pas	

¹ 5⁺♥–4⁺♣, forsing do dogranej

² oczywiście S nie pokazuje kar, nie chce bowiem grać w ten kolor, tylko w bez atu (ręka bezatutowa i dobre zatrzymania w obu kolorach nielicytowanych przez partnera)

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	–	pas
pas	1 ♣	pas	1 BA
pas	2 ♥ ¹	pas	3 ♦ ²
pas	3 BA	pas	pas
pas			

¹ silny trefl na kierach

² naturalne, 5⁺♦, S informuje też w ten sposób partnera, iż obawia się trefli

Standardowe 3BA – prawie każda para NS uczestnicząca w marcowym turnieju *Budimex Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* powinna zapowiedzieć taki właśnie kontrakt. Przeciwno 3BA(S) gracz W wyjdzie w pika albo – tam gdzie trefle nie będą licytowane – ♣D. Tak czy owak, rozgrywający zagra przez kiery – z góry, na szansę podziału tego koloru 3–3 albo 4–2 z drugą damą bądź waletem – i dosyć łatwo skompletuje dziesięć wziętek: trzy pikowe, cztery kierowe, dwie treflowe oraz karową. Pewien problem powstanie jedynie po ataku treflowym. Powiedzmy, że rozgrywający zabije ♣D asem i zagra ♥A, ♥K i ♥9. E weźmie wówczas lewę ♥9 i wyjdzie ♣10, a S będzie musiał kartę tę przepuścić (!). Gdyby bowiem ją zabił, to potem oddałby jeszcze ♦A oraz dwa trefle i musiałby się zadowolić dziewięcioma wziętkami.

W każdym razie zdobycie lew dziesięciu jest nie tylko możliwe, ale i niezbyt trudne, jestem zatem przekonany, iż zdecydowanie dominującym wpisem w protokole rozdania będzie 630 punktów dla NS.

Minimaks teoretyczny: 4 BA(NS), 10 lew; 630 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (S!);
♦	– 9 (NS);
♥	– 10 (NS);
♠	– 8 (NS);
BA	– 10 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 16; rozdawał W, po partii WE.

16

♠ KW1074
 ♥ D974
 ♦ 10
 ♣ D85

♠ AD2
 ♥ K8652
 ♦ 64
 ♣ W96

♠ 98
 ♥ W3
 ♦ AKDW3
 ♣ K1032

♠ 653
 ♥ A10
 ♦ 98752
 ♣ A74

W	N	E	S
pas	pas	1 ♦	pas
1 ♥	1 ♠	2 ♣ ¹	2 ♠
2 BA ²	pas	3 BA ³	pas
pas	pas		

¹ we Wspólnym Języku może być układ 4♦–5♣

² naturalne, 10–12 PC z zatrzymaniem pikowym

³ nadwyżka oraz superkara, zatem przyjęcie inwitu oczywiste

Po ataku w uzgodnione piki rozgrywający weźmie pierwszą lewą damą w ręce i wyjdzie stamtąd ♣W/9. Dzięki korzystnej konfiguracji tego ostatniego koloru weźmie w nim trzy lewy, a w sumie skompletuje dziewięć wziętek: cztery karowe, trzy treflowe oraz dwie pikowe. Gdyby był wizjonerem, zrobiłby nadróbkę, musiałyby tylko przewidzieć, iż kara dzieli się 5–1 i w trzeciej rundzie pików pozbyć się ze stołu kara właśnie (!). Po zabiciu – powiedzmy – pierwszej rundy trefli asem S kontynuowałby bowiem pikiem. Rozgrywający, myśląc o ewentualnej nadróbce, musiałyby lewą tę przepuścić, aby odciąć gracza N (przy założeniu, iż ♥A znajduje się u e-S-a). Obrońca ten wzięłby więc lewą pikową i...

16

♠ 1074
 ♥ D974
 ♦ 10
 ♣ D8

♠ A
 ♥ K8652
 ♦ 64
 ♣ W6

♠ -
 ♥ W3
 ♦ AKDW3
 ♣ K103

♠ 65
 ♥ A10
 ♦ 98752
 ♣ 74

... zagrałby w piki po raz trzeci, a rozgrywający – aby wziąć lew dziesięć – musiałyby zrzucić wówczas ze stołu ♦3 (!?). A następnie powtórzyć impas treflowy i zagrać ze stołu kiera (teraz albo później, ale przed ściągnięciem ostatniej figury karowej). Oczywiście nikt tak nie zagra, tym bardziej że już za dziewięć lew i 600 punktów strona WE otrzyma bardzo wysoką notę; jej kontrakt 3BA jest bowiem nieco podlimitowy (tylko 24 PC).

Teoretycznie rzecz biorąc, NS mogłyby te wykładane 3BA opłacalnie obronić czterema pikami – tylko bez dwóch, z kontrą za 300, jestem wszakże pewien, iż żaden duet tej linii nie zdecyduje się – świadomie – na taki krok.

Minimaks teoretyczny: 4 ♠(NS) z kontrą, 8 lew; 300 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 9 (WE);
♥	– 7 (WE);
♠	– 8 (NS);
BA	– 9 (W!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

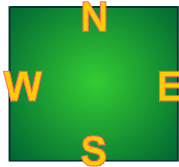
8 marca 2010

Rozdanie 17; rozdawał N, obie przed partią.

17

♠ A108532
♥ D2
♦ AD2
♣ 87

♠ K74
♥ A965
♦ 98
♣ 9543

♠ DW9
♥ K108
♦ K103
♣ AKD2

♠ 6
♥ W743
♦ W7654
♣ W106

W	N	E	S
–	1 ♠	ktr. ¹	pas
2 ♥	pas	2 BA	pas
3 BA	pas	pas	pas

¹ karta nieco za silna na wejście 1BA (15–18 PC), także ze względów lokalizacyjnych

Jak już wspomniałem, ręka **E** – zawierająca potencjalne układy impasowe w obu kolorach czerwonych, położone za otwierającym – jest za silna na wejście 1BA. **E** zaczyna zatem od kontry, a dopiero w następnym okrążeniu licytuje 2BA, które jego partner – z asem i królem – podnosi do 3BA. Jeżeli przeciwko tej grze **S** wyjdzie w licytowane przez partnera piki, a jego partner lewę tę przepuści – to rozgrywający weźmie ją w ręce, a następnie (optymalnie) zagra trzy razy w kiery (z góry), aby wyrobić sobie w tym kolorze fortę (przy jego podziale 3–3 bądź 4–2 z krótką damą albo waletem). **S** dostanie lewę na ♥W, po czym – aby ograniczyć przeciwnika do dziewięciu wziętek – będzie musiał wyjść w karo. A jego partner zabije asem i będzie kontynuował karem. Rozgrywający zabije wówczas ♦K, po czym ściągnie cztery trefle i fortę kierową. Na jego dziewięć wziętek złożą się zatem w tym wariantcie pik, trzy kiery, karo oraz cztery trefle.

Do interesującej sytuacji dojdzie, gdy przeciwko 3BA(**E**) obrońca **S** zaatakuje błotką karo, a jego partner – zgodnie z obowiązującymi w takich sytuacjach standardami technicznymi – wstawi na trzeciej ręce damę. Otóż rozgrywający – aby zrealizować swój kontrakt – będzie musiał ♦D przepuścić (!). Powiedzmy, że w drugiej lewie **N** wyjdzie błotką pikową. Otóż po wzięciu tej lewy **E** nie będzie mógł powtórzyć pikiem, tylko – optymalnie – wyrobić sobie fortę kierową (albo podegrać ze stołu kara). Nie powinno to być trudne – **E** będzie przecież dobrze wiedział, że to **N**, który otworzył na pierwszej ręce licytację, a nie jego partner, posiada ♦A.

Krótko mówiąc, rozgrywający zawsze będzie w stanie zrobić swoje, ale – po optymalnej obronie – nigdy nie weźmie nadrobki.

Minimaks teoretyczny: 3 BA(WE), 9 lew; 400 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 6 (NS, WE!);
♥	– 9 (WE);
♠	– 7 (WE);
BA	– 9 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

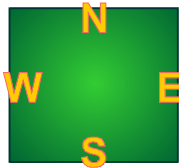
8 marca 2010

Rozdanie 18; rozdawał E, po partii NS.

18

♠ W9543
♥ W32
♦ DW
♣ 942

♠ AD
♥ AK54
♦ A9743
♣ W5

♠ 2
♥ D108
♦ K1085
♣ AK763

♠ K10876
♥ 976
♦ 62
♣ D108

Nasz System:

W	N	E	S
–	–	1 ♣ ¹	pas
2 ♦ ²	pas	3 ♦ ³	pas
3 ♥ ⁴	pas	4 ♠ ⁵	pas
4 BA ⁶	pas	5 ♥ ⁷	pas
5 ♠ ⁸	pas	6 ♣ ⁹	pas
6 ♦/6 BA	pas	pas	pas

¹ można też dać otwarcie 1♦

² 5+♦, niewykluczone starsze czwórki, forsing do dogranej

³ dobry fit karowy, brak starszych czwórek

⁴ co najmniej quasi-naturalne, w pierwszym czytaniu obawa o piki, ale może to być po prostu ekonomiczny krok w stronę ewentualnego szlemika

⁵ krótkość pikowa, modelowy układ ręki E: 1–3–4–5 (jeśli partner jest słaby i nie ma wartości pikowych, trzeba grać 5♦, możliwy jest też jeszcze szlemik w ten kolor)

⁶ *blackwood* na karach

⁷ dwie wartości bez damy atu

⁸ pytanie o boczne króle

⁹ jeden król, a więc treflowy

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	1 ♦	pas
1 ♥	pas	2 ♣ ¹	pas
2 ♠ ²	pas	3 ♣ ³	pas
3 ♦ ⁴	pas	4 ♠ ⁵	pas
4 BA ⁶	pas	5 ♥ ⁷	pas
5 ♠ ⁸	pas	6 ♣ ⁹	pas
6 ♦/6 BA	pas	pas	pas

¹ 5+♦–4+♣ albo 4♦–5♣, wówczas 11p17 PC

² *czwarty kolor*

³ układ 5♣–4♦, alternatywą jest wskazanie trzech kierów zapowiedzią 3♥, sprecyzowanie długości w kolorach młodszych może być jednak bardzo istotne dla licytacji szlemikowej (ponadto 3♣ to zapowiedź niższa niż 3♥, a więc bardziej ekonomiczna)

⁴ zachęcające uzgodnienie kar

⁵ krótkość pikowa, a więc modelowo układ 1–3–4–5

⁶ *blackwood* na karach

⁷ dwie wartości bez damy atu

⁸ pytanie o boczne króle

⁹ jeden król, a więc na pewno treflowy

W trakcie licytacji **W** rozpozna układ ręki partnera oraz dowie się, iż brakuje im D. Po pierwsze, będzie więc wiedział, iż (raczej) nie należy licytować szlema. Po drugie – będzie wprowadził świadomość faktu, iż szlemik w kara jest w tym rozdaniu kontraktem w zasadzie wykładanym, ale po dowiedzeniu się, że partner ma też K, w turnieju na maksy najprawdopodobniej powinien zapowiedzieć 6BA. Karta jest bowiem na tyle duża, iż można się spodziewać, że ogromna większość duetów **WE** będzie w tym rozdaniu w szlemiku. Mimo zatem, że jest wyraźnie pewniejsze niż 6BA, to i szansa realizacji tego drugiego kontraktu będzie na tyle duża, iż grając na maksy, warto będzie go zaryzykować. Sprawdźmy to na przykładzie tego rozdania. Otóż rozgrywający szlemika bezatutowego dysponuje tu czterema szansami: karową (weźmie w tym kolorze pięć lew przy jego podziale 2–2 bądź 3–1 z singlowym honorem, oczywiście w pewnym drobnym przedziale ewentualności te wzajemnie się wykluczają), kierową (podział 3–3, a jeśli gorszy, to z krótkim waletem), pikową (impas króla) oraz treflową (D u **S** bądź podział tego koloru 3–3), możliwą do wykorzystania jedynie wówczas, gdy bierze się pięć kar. W przypadku kontraktu 6BA – jeśli rozgrywający weźmie pięć lew w karach, to ponadto musi mu się zrealizować albo szansa treflowa (zagranie na nią oznacza jednak rezygnację z ewentualnej nadróbki), albo kierowa, albo pikowa. Jeśli zaś kara dadzą tylko cztery wziętki, to rozgrywającemu musi mu się powieść tak w kierach, jak i w pikach. Jeżeli ponadto weźmiemy pod uwagę możliwe przymusy, pozwala to oszacować szanse realizacji kontraktu 6BA na około 55%. A to znaczy, iż warto zdecydować się na tę grę, jeśli oczywiste jest, że (w zasadzie) wszystkie pary **WE** zapowiedzą w tym rozdaniu (jakaś) grę premiową. Sprawę komplikuje jednak nieco fakt, że w grę wchodzi ponadto ewentualna nadróbka (na szlemika).

Rozkłady są na tyle dla strony **WE** korzystne, iż wychodzi jej nie tylko 6BA, ale i 7BA. Oczywiście pod warunkiem że rozgrywający nie odda lewy karowej (ani treflowej). A może przecież rozpocząć ten kolor od zgrania króla, a potem zaimpasować przeciwnikowi **S** jego hipotetyczny młodszy honor (damę albo waleta). Albo po stwierdzeniu, że kara dają mu pięć lew, zagrać blotkę trefl do waleta – aby zmaksymalizować szanse na sukces kontraktu 6BA, ale tym samym zrezygnować z ewentualnej nadróbki...

Minimaks teoretyczny: 7 BA(WE), 13 lew; **2220 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

	– 12 (WE);
	– 13 (WE);
	– 13 (WE);
	– 9 (WE);
	BA – 13 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

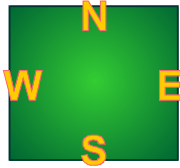
8 marca 2010

Rozdanie 19; rozdawał S, po partii WE.

19

♠ 732
♥ 92
♦ A97
♣ D10654

♠ AK986
♥ AK64
♦ 853
♣ 3

♠ DW1054
♥ DW103
♦ D10
♣ 87

♠ ==
♥ 875
♦ KW642
♣ AKW92

W	N	E	S
–	–	–	1♦
1♠	2♦	4♠	5♣
5♠	pas	pas	pas

To tylko jeden z wielu możliwych wariantów przebiegu licytacji w tym rozdaniu. Jeśli otwarcie 1♦ e-S-a przyrzeka (w zasadzie) co najmniej pięć kar, to N może sfitować ten kolor po wejściu 1♠ zawodnika W. A wówczas – po 4♠ E – S poszuka opłacalnej obrony i zgłosi 5♣. Zaiste, wspaniała byłaby to obrona, wystarczyłoby bowiem zaimpasować ♦D (a jest ona druga pod impasem), aby te 5♣ zrealizować. Rozgrywający oddałby jedynie dwie lewy kierowe.

Po 5♣ e-S-a gracz W może jednak z powodzeniem zapowiedzieć 5♠ – i to zasadniczo w ataku, założenia są przecież dla jego strony niekorzystne. W rzeczywistości 5♠ strony WE okaże się jednak opłacalną obroną wykładanej końcówki treflowej przeciwników. Tym bardziej że raczej nie zostanie one skontrolowane. Rozgrywający odda dwa kara oraz trefla i przeciwnicy zapiszą sobie tylko 100 punktów (zamiast 400).

Oczywiście, nie na każdym stole marcowego turnieju *Budimex Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* licytacja potoczy się w sposób opisany wyżej. Często ostatecznym kontraktem staną się 4♠ strony WE, kiedy indziej W skontruje 5♣ przeciwników i ci ostatni zapiszą sobie nie 400, tylko 550 punktów. Generalnie, jest to bardzo ciekawe, dynamiczne rozdanie, które w turniejowej praktyce może rozwinąć się na wiele, wiele sposobów...

Minimaks teoretyczny: 5♠(WE) z kontrą, 10 lew; 200 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 11 (NS);
♦	– 10 (NS);
♥	– 8 (E!);
♠	– 10 (WE);
BA	– 4 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 20; rozdawał W, obie po partii.

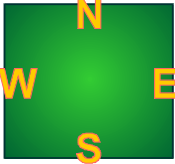
20

♠ 7
♥ W8764
♦ W102
♣ DW106

♠ W8542
♥ 5
♦ A98653
♣ A

♠ 9
♥ AKD2
♦ D4
♣ 975432

♠ AKD1063
♥ 1093
♦ K7
♣ K8

W	N	E	S
pas ¹	pas	1♥ ²	1♠
2♦	pas	pas	2♠
ktr. ³	pas	pas	pas

¹ nie polecam otwarcia dwukolorowego z tą ręką, zawiera ona bowiem dwa asy, a jej piki są słabiotkie

² na trzeciej ręce E powinien natomiast otworzyć, i to nie 1♣ czy 2♣ *precision*, ale 1♥ – z taki silną czwórką!

³ *kontra karna*, W nie ma już specjalnie czego wywoływać

W ten sposób – po pasie W na pierwszej ręce i otwarciu 1♥ jego partnera z czwórki – gracze NS zostaną w widowiskowy sposób upolowani. Trudno specjalnie winić e-S-a za to, iż po raz drugi zabrał głos w licytacji, ma w końcu niebrzydkie 15 PC oraz solidne piki. Przeciwno jego 2♠ z kontrą W ściągnie jednak ♣A, po czym wyjdzie w licytowane przez partnera kiery. E zagra wówczas cztery razy w ten ostatni kolor i kontrakt zostanie gładko położony bez dwóch, za 500 (obrońcy wezmą trefla, karo, trzy kiery i dwie lewy atutowe). Można powiedzieć, „góral” z niego!

Tym bardziej że najwyższy kontrakt, jaki mogliby tu zrealizować gracze WE, to 3♦, za 110; co najwyżej – przy nieco mniej precyzyjnej obronie – rozgrywający zdołałby zrobić nadrobkę.

Minimaks teoretyczny: 3♦(WE), 9 lew; **110 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (WE);
♦	– 9 (WE);
♥	– 7 (NS);
♠	– 7 (WE);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 21; rozdawał N, po partii NS.

21

♠ D54

♥ 932

♦ AW1062

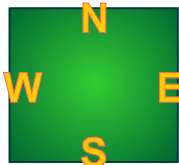
♣ K4

♠ KW86

♥ KW10

♦ D3

♣ AW105

♠ 1032

♥ A86

♦ 974

♣ 9872

♠ A97

♥ D754

♦ K85

♣ D63

W	N	E	S
–	pas	pas	pas ¹
1 BA	pas	pas	pas

¹ S nie ma w zasadzie żadnego koloru, nie powinien więc otwierać licytacji, nawet na trzeciej ręce, tym bardziej iż znajduje się w niekorzystnych założeniach

Kontrakt 1BA(W) będzie w tym rozdaniu zdecydowanie najpopularniejszy. Przeciwno tej grze wielu zawodników N wyjdzie ♦W, obrońcy rozpoczną zatem od zdjęcia pięciu lew w tym kolorze. A rozgrywający będzie musiał dokonać trzech niezbyt wygodnych wyrzutków z ręki. Następnie broniący zagrają na przykład ♠A i pikiem i rozgrywający będzie musiał leżeć bez dwóch, za 100 (poza karami odda co najmniej dwa piki i trefla). Wziąwszy pod uwagę fakt, że na NS wychodzą co najwyżej 1BA i 2♦, za 90, będzie to dla niej zupełnie dobry rezultat. Na linii WE wychodzą z kolei 2♣, nie bardzo jednak widać drogę, która miałaby stronę tę do takiej gry doprowadzić.

Reasumując, w protokołach rozdania znajdują się niewysokie zapisy na obu liniach, w większości po stronie WE.

Minimaks teoretyczny: 2 ♦(NS), 8 lew; **90 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 8 (NS);
♥	– 7 (NS);
♠	– 7 (WE);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

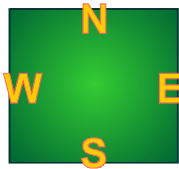
8 marca 2010

Rozdanie 22; rozdawał E, po partii WE.

22

♠ AKDW96
♥ W5
♦ 43
♣ A98

♠ 1073
♥ AD6
♦ KDW8
♣ D107

♠ 8542
♥ 98
♦ A10762
♣ K6

♠ ==
♥ K107432
♦ 95
♣ W5432

W	N	E	S
–	–	pas	2 ♥ ¹
pas	2 BA ²	pas	3 ♥ ³
pas	pas	pas	

¹ słabe dwa, otwarcie nieco wątpliwe, niemniej dopuszczalne

² forsing na pikach

³ brak fitu pikowego, słabe otwarcie

W	N	E	S
–	–	pas	2 ♦ ¹
pas	2 BA ²	pas	3 ♦ ³
pas	3 ♥	pas	pas
pas			

¹ multi

² pytanie

³ dół otwarcia na kierach

albo:

W	N	E	S
–	–	pas	pas ¹
1 ♣	1 ♠	1 BA	2 ♥
pas	2 ♠	pas	pas
pas			

¹ otwarcie 2♥ czy 2♦ multi jest nieco wątpliwe, z powodzeniem można więc w zamian spasować

Batalia częściówkowa – wprawdzie to strona NS ma tu kolory starsze, ale zapis w rozdaniu wezmą raczej przeciwnicy. Jeżeli WE uzgodnią kara (co raczej nie będzie łatwe, chyba że S spasuje, a W otworzy 1♦), to łatwo wezmą w ten kolor dziewięć lew (oddadzą tylko trzy piki oraz trefla). Na ogół jednak zapisy na linii WE będą rezultatem wpadek strony przeciwnej na kontrakty kierowe i pikowe. Jeśli bowiem S otworzy licytację słabymi 2♥ albo 2♦ multi, to jego strona na ogół przelicytuje kartę (co najmniej) do 3♥ albo 3♠. Pierwszy z nich powinien zostać obłożony bez jednej, za 50 [choćby stanie się tak wyłącznie po ataku karowym bądź – w przypadku kontraktu 3♥(N) – po wyjściu w atu], a drugi – bez dwóch, za 100 (po każdym wiście). Jeżeli jednak graczom NS uda się ustawić kontrakt 3♥ z ręki N (po otwarciu e-S-a 2♦ multi), obrońca E nie wyjdzie na pewno w kara ani – raczej – w kiera i gra będzie już mogła zostać zrealizowana. Rozgrywający wyrzuci bowiem na piki dwa kara ze stołu i odda już tylko dwie lewy atutowe oraz dwa trefle (albo trzy kiery i tylko jednego trefla).

Sądzę jednak, że protokoły rozdania zdominują zapisy za wpadki strony NS na kontrakty kierowe albo pikowe: 100 (bez jednej) oraz 200 (bez dwóch)...

Minimaks teoretyczny: 3♥(NS) z kontra, 8 lew; 100 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (NS);
♦	– 9 (WE);
♥	– 8 (NS);
♠	– 7 (NS);
BA	– 6 (NS, WE!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 23; rozdawał S, obie po partii.

23

<p>♠ D4 ♥ 865 ♦ KD1092 ♣ D106</p>	<p>♠ W76 ♥ D94 ♦ 8543 ♣ A73</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W E</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	<p>♠ AK95 ♥ W107 ♦ A7 ♣ W842</p>
N						
W E						
S						
<p>♠ 10832 ♥ AK32 ♦ W6 ♣ K95</p>						

W	N	E	S
–	–	–	pas ¹
pas	pas	1 ♣	ktr. ²
1 BA	pas	pas	pas

¹ marne 11 PC, karta nie nadaje się więc na pierwszoręczne otwarcie

² *kontra wywoławcza*, przede wszystkim na kolory starsze

Kolejne niezbyt ciekawe rozdanie – oj, nie brakuje takowych w dzisiejszym turnieju, oj, nie brakuje! Kompletny parter – najwyższe możliwe tu do zrealizowania gry to 1BA, 2♣ i 2♦ (WE). Najczęściej licytacja wygaśnie w 1BA(W). Strona WE ma tu do wzięcia osiem lew: pięć karowych i trzy pikowe, a NS – sześć: cztery kierowe oraz dwie treflowe; wszystko zależy więc od tego, kto odbierze swoje wziętki jako pierwszy. Jeśli przeciwko 1BA(W) obrońca N wyjdzie w kiera lub trefla (trudny wybór), rozgrywający weźmie tylko swoje, natomiast po ataku w karo lub pika W zrobi ceną nadróbkę. Obstawiam, że w turniejowych protokołach tego rozdania wpisy w wysokości 120 punktów dla WE będą ilościowo przeważać nad dziewięćdziesiątkami dla tej strony...

Minimaks teoretyczny: 1 BA(WE), 7 lew albo 2♣(WE), 8 lew, albo 2♦(WE), 8 lew; **90 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 8 (WE);
♥	– 7 (NS);
♠	– 7 (WE);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 24; rozdawał W, obie przed partią.

24

♠ D
♥ D2
♦ KD1087432
♣ 108

♠ AKW107
♥ 96543
♦ AW
♣ K

♠ 9832
♥ AKW8
♦ ==
♣ ADW54

♠ 654
♥ 107
♦ 965
♣ 97632

W	N	E	S
1 ♠	4 ♦	5 ♦ ¹	pas
6 ♠ ²	pas	pas	pas

¹ silna karta z fitem pikowym, zachęta szlemikowa

² z koronką w pikach W musi zapowiedzieć szlemika, nie stać go jednak na zainwitowanie wielkiego szlema

Najpopularniejszym kontraktem w tym rozdaniu powinien być właśnie szlemik w piki, często dojdzie doń po sekwencji zaprezentowanej wyżej, albo doń podobnej. Znow w rozdaniu wychodzi jednak wielki szlem, i to nie tylko w piki i kiery, ale również w bez atu, nie jest to jednak kontrakt prawidłowy. Po pierwsze, stronie WE brakuje ♠D, spada ona jednak singlowa od e-N-a, rozgrywający nie odda więc na nią lewy. Po drugie, WE mają również dziurę w kierach; na szczęście N posiada w tym kolorze drugą damę – pod impasem. Ponadto istnieje możliwość wzięcia pięciu lew treflowych (przy podziale tego koloru 4–3), a wówczas do sukcesu wielkiego szlema (w bez atu) wystarczą rozgrywającemu tylko dwa kiery (pięć pików, pięć trefli, dwa kiery, karo). Kontraktem prawidłowym jest jednak w tym rozdaniu szlemik w piki, i taka właśnie gra zostanie – jak sądzę – zapowiedziana na zdecydowanej większości stołów trzeciego w tym roku turnieju *Budimex Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010*. Ponieważ wszakże każdy rozgrywający bez trudu skompletuje dwanaście wziętek, najpopularniejszym wpisem w protokół tego rozdania będzie 1010 punktów dla WE. Od czasu do czasu trafi się jednak również wygrany wielki szlem, tyle że raczej w piki aniżeli w bez atu.

Minimaks teoretyczny: 7 BA(WE), 13 lew; **1520 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 12 (WE);
♦	– 7 (NS);
♥	– 13 (WE);
♠	– 13 (WE);
BA	– 13 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 25; rozdawał N, po partii WE.

25

♠ 106432
♥ DW6
♦ 2
♣ A1043

♠ W97
♥ 72
♦ K8754
♣ W62

♠ AD5
♥ A984
♦ AD10
♣ K95

♠ K8
♥ K1053
♦ W963
♣ D87

W	N	E	S
–	pas	1 ♣	pas
1 ♦	pas	1 BA	pas
pas ¹	pas		

¹ marniutkie pięć miltonów, w tym dwa walety, pas jest więc bez wątpienia decyzją statystycznie uzasadnioną

Na większości stołów marcowego turnieju *Budimex Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* w rozdaniu tym licytacja wygaśnie w 1BA(E), niektóre pary przelicytują jednak kartę do 2BA. Przeciwno bezatutowej grze E obrońca S wyjdzie najprawdopodobniej błotką kierową. Powiedzmy, że rozgrywający zabije asem trzecią rundę kierów, a następnie sprawdzi kara, ściągając asa i damę w tym kolorze. Ujawni się rozkład tego koloru 4–1, zatem gracz E, nie dysponujący pewnym dojściem do dziadka, da sobie więc już spokój z karami, tylko wyrobi sobie drugą lewą w pikach i wziętkę treflową. Weźmie zatem siedem lew: trzy karowe, dwie pikowe, kierową i treflową. Z powyższego wynika, iż najpopularniejszym zapisem w protokole rozdania będzie 90 punktów dla WE, równe zresztą teoretycznemu minimaksowi rozdania.

Reasumując – to kolejny w dzisiejszym turnieju rozkład, który trudno byłoby nazwać frapującym.

Minimaks teoretyczny: 1BA(WE), 7 lew albo 2 ♦(WE), 8 lew; **90 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (NS);
♦	– 8 (WE);
♥	– 6 (NS, WE!);
♠	– 6 (NS, WE!);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 26; rozdawał E, obie po partii.

26

♠ ==
 ♥ AW53
 ♦ K72
 ♣ AKW963

♠ K10986
 ♥ K4
 ♦ 9654
 ♣ 54

♠ DW4
 ♥ D9762
 ♦ W103
 ♣ D10

♠ A7532
 ♥ 108
 ♦ AD8
 ♣ 872

Nasz System:

W	N	E	S
–	–	pas	pas
pas	1 ♣ ¹	pas	1 ♠
pas	2 ♥ ¹	pas	2 BA ²
pas	3 ♣ ³	pas	3 ♠ ⁴
pas	3 BA	pas	pas
pas			

¹ rewery, 5+ ♣–4 ♥, 16+ PC

² forsing z zatrzymaniem karowym

³ sześć trefli

⁴ pięć pików, być może wątpliwa próba uzgodnienia tego koloru

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	pas	pas
pas	1 ♣ ¹	pas	1 ♠
pas	2 ♣ ¹	pas	2 ♦ ²
pas	2 ♥ ³	pas	2 ♠ ⁴
pas	3 ♣ ⁵	pas	3 BA ⁶
pas	pas	pas	

¹ naturalne, 5+ ♣, 15+ PC, forsing na jedno okrażenie

² 10+ PC w składzie nieokreślonym, sztuczny forsing do końcówki

³ cztery kiery

⁴ pięć pików

⁵ sześć trefli

⁶ S nie ma ręki, z którą mógłby sobie pozwolić na wyjście z licytacją powyżej szczebla końcówki

Tak, zdecydowanie najpopularniejszym kontraktem w tym rozdaniu będą 3BA, częściej z ręki S. Jeżeli tylko rozgrywający – zgodnie zresztą z rachunkiem prawdopodobieństwa – zagra trefle z góry, to niezależnie od pierwszego wistu skompletuje jednaście wziętek. Weźmie bowiem sześć trefli, trzy kara, pika oraz kiera.

Pod tym samym warunkiem na linii NS wychodzi też szlemik treflowy – dwunastą wziętkę da wówczas rozgrywającemu przebitka trzeciej rundy kierów w ręce S – od krótszego fragmentu atutów. Jest to zresztą zupełnie przyzwoity kontrakt – jego powodzenie wymaga bowiem podziału atutów 2–2 albo 3–1 z singlową damą, a szansa na taką konfigurację to 52,5%. Niełatwo jednak tego szlemika osiągnąć – na linii NS znajduje się bowiem tylko 26 PC, nie ma też mowy o pełnym wyłączeniu pikowym. W turniejowej praktyce szlemiki będą zatem zapowiadana sporadycznie.

Minimaks teoretyczny: 6 ♣(NS), 12 lew; 1370 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 12 (NS);
♦	– 9 (NS);
♥	– 9 (NS);
♠	– 9 (NS);
BA	– 11 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

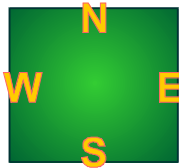
8 marca 2010

Rozdanie 27; rozdawał S, obie przed partią.

27

♠ 1073
♥ K9653
♦ A7
♣ K63

♠ 8
♥ DW8742
♦ W1084
♣ A2

♠ AKDW9
♥ ==
♦ D93
♣ D10854

♠ 6542
♥ A10
♦ K652
♣ W97

W	N	E	S
–	–	–	pas
2♥ ¹	pas	pas	pas

¹ słabe dwa

W	N	E	S
–	–	–	pas
2♦ ¹	pas	2♥ ²	pas
pas ³	pas		

¹ multi

² do koloru partnera

³ kiery

Kolejne niemiłe (i niespecjalnie interesujące) rozdanie. Trudno bardziej przyczepić się do otwarcia licytacji przez gracza **W** słabymi 2♥ czy 2♦ multi, ma on w końcu i 8 PC, i jako taki kolor kierowy, i obiecujący układ 6–4. Niestety, partner – z renonsem w kierach, ale poza tym dosyć ładną i silną ręką – nie będzie miał możliwości poprawienia kontraktu, tam zatem, gdzie takie otwarcie padnie, skończy się na kontrakcie 2♥(WE). I ten zostanie przegrany, i to na ogół bez dwóch, za 100 – podczas gdy na WE wychodzą zarówno 2♠, 2BA, jak i 3♣ (za które można sobie zapisać – odpowiednio – 110, 120 i 110 punktów). Przykra to sprawa: samym systemowym otwarciem oddać przeciwnikom zapis w rozdaniu, w którym można zrealizować trzy inne, wyższe od zapowiedzianego, kontrakty! Cóż, w dzisiejszych czasach, gdy licytacja zdominowana jest przez rozmaite konwencje i gadżety, od czasu do czasu trzeba też zapłacić za to stosowną cenę.

W związku z tym obstawiam, iż protokoły tego rozdania zdominują zapisy za wpadki strony **WE** na kontrakty kierowe na szczeblu dwóch...

Minimaks teoretyczny: 2 BA(WE), 8 lew; 120 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 8 (WE);
♥	– 6 (NS, WE!);
♠	– 8 (WE);
BA	– 8 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 28; rozdawał W, po partii NS.

28

<p>♠ 103 ♥ K83 ♦ A852 ♣ KDW9</p>	<p>♠ 62 ♥ D1097 ♦ K76 ♣ A1065</p> <table border="1" style="margin: 0 auto; text-align: center; width: 60px; height: 60px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>W</td><td></td><td>E</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		<p>♠ AW875 ♥ A65 ♦ == ♣ 87432</p>
	N										
W		E									
	S										
	<p>♠ KD94 ♥ W42 ♦ DW10943 ♣ ==</p>										

W	N	E	S
1 ♣	pas	1 ♠	pas
1 BA	pas	2 ♠	pas
pas	pas		

albo:

W	N	E	S
1 ♣	pas	1 ♠	2 ♦
pas	3 ♦	ktr.	pas
4 ♣	pas	pas	pas

Licytacja w tym rozdaniu może się też potoczyć na kilka innych sposobów i doprowadzić do rozmaitych kontraktów: 2♠, 3♣, 3♠ i 4♣ na linii WE oraz 3♦ na NS. Ten ostatni powinien zostać zrealizowany, formalnie NS mają bowiem do oddania jedynie karo, pika oraz dwa kiery; rozgrywka musi być jednak bardzo staranna. Jeżeli natomiast chodzi o stronę WE, to może ona wziąć osiem lew w piki i aż dziesięć w trefle. Protokoły rozdania wypełnią zatem niezbyt wysokie zapisy po obu stronach, zdecydowana większość z nich znajdzie się jednak na WE (110 i 130), znacznie mniej – na NS (50, 110).

Minimaks teoretyczny: 4 ♣(WE), 10 lew; 130 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 10 (WE);
♦ – 9 (NS);
♥ – 7 (WE);
♠ – 8 (WE);
BA – 6 (NS, WE!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

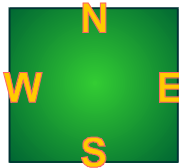
8 marca 2010

Rozdanie 29; rozdawał N, obie po partii.

29

♠ D10832
♥ K763
♦ 3
♣ DW7

♠ A64
♥ AW2
♦ KD82
♣ A84

♠ W7
♥ D10984
♦ W765
♣ 63

♠ K95
♥ 5
♦ A1094
♣ K10952

W	N	E	S
–	pas	pas	1 ♣/♦
1 BA ¹	pas	2 ♦ ²	pas
2 ♥	pas	pas	pas

¹ 15–18 PC

² transfer na kiery

albo:

W	N	E	S
–	pas	pas	1 ♣/♦
1 BA ¹	pas	2 ♦ ²	pas
2 ♥	2 ♠ (!?)	pas	pas
pas			

¹ 15–18 PC

² transfer na kiery

Najczęściej skończy się w tym rozdaniu na kontrakcie 2♥(W). Przeciwno tej grze N wyjdzie w singla karo i po takim wstępie broniący będą w stanie zmontować dwie przebitki w tym kolorze i położyć grę bez jednej. NS wezmą bowiem ♦A, ♥K, dwie kierowe przebitki oraz po jednej lewie w każdym z kolorów czarnych.

Nie będzie to jednak dla strony E tragedią i to mimo faktu, iż dysponuje ona w rozdaniu wyraźną przewagą siły (22 PC:18 PC). Otóż słabsi honorowo zawodnicy NS mogą tu wygrać dosyć wysoki kontrakt, a mianowicie 3♠. Oddadzą wówczas pika, kiera i trefla oraz – w takiej czy innej postaci – jeszcze jedną lewę atutową. Nie wszystkie jednak duety NS przepchną się w 3♠, czy chociażby w 2♠, często ostatecznym kontraktem staną się 2♥ strony WE. W protokołach rozdania wyraźna większość (na ogół niewysokich zapisów) powinna znaleźć się po stronie NS, czy to za zrealizowane częściówki pikowe (140), czy to za wpadki par WE na kontrakty kierowe (100).

Minimaks teoretyczny: 3 ♠(NS), 9 lew; 140 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 8 (WE);
♥	– 7 (WE);
♠	– 9 (NS);
BA	– 7 (S!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

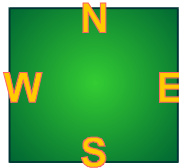
8 marca 2010

Rozdanie 30; rozdawał E, obie przed partią.

30

♠ D10876
♥ AW9
♦ 9732
♣ 2

♠ W93
♥ 876
♦ 108
♣ AD1098

♠ 5
♥ 104
♦ AD654
♣ 76543

♠ AK42
♥ KD532
♦ KW
♣ KW

Nasz System:

W	N	E	S
–	–	pas	1 ♥
pas	2 ♥ ¹	pas	4 ♥
pas	pas	pas	

¹ karta za słaba na odpowiedź 1♠, a uzgodnienie kierów dopiero w następnym okrążeniu

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	pas	1 ♣
pas	1 ♠	pas	2 ♦ ¹
pas	2 BA ²	pas	4 ♠
pas	pas	pas	

¹ odwrotka

² pięć pików, 7–10 PC

Znów standardowa nuda. W zasadzie każdy duet NS powinien w rozdaniu tym zagrać końcówkę w kolor starszy; po otwarciu e-S-a 1♥ będzie to na ogół dograna w ten właśnie kolor, po otwarciu 1♣ grane będą natomiast końcówki w piki. Na obie te gry łatwo weźmie się jedenaście lew, tym bardziej że ♦A D leżą przed ♦K W, nie ma więc nawet palcówki w tym kolorze. Broniącym należą się tylko dwa asy w kolorach młodszych, więc protokoły rozdania powinny zdominować bez reszty zapisy w wysokości 450 punktów dla NS.

Minimaks teoretyczny: 5♥(NS), 11 lew albo 5♠(NS), 11 lew; **450 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 6 (WE);
♥	– 11 (NS);
♠	– 11 (NS);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 31; rozdawał S, po partii NS.

31

♠ AD75

♥ AKW10872

♦ 3

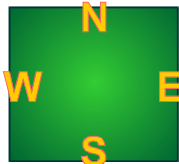
♣ 3

♠ ==

♥ 54

♦ KD10965

♣ K9872

♠ KW1084

♥ 93

♦ 872

♣ ADW

♠ 9632

♥ D6

♦ AW4

♣ 10654

W	N	E	S
–	–	–	pas
2 BA ¹	ktr. ²	3 ♣	pas
3 ♦ ³	4 ♥	5 ♦ ⁴	ktr.
pas	pas	pas	

¹ 5⁺–5⁺ na młodszych, karta podlimitowa

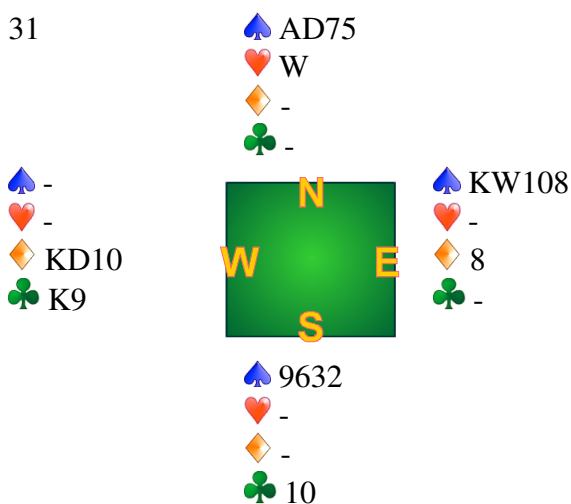
² jest jeszcze szansa na szlemika, więc N nie skacze od razu na 4 ♥

³ nadwyżka, 6 ♦–5 ♣

⁴ z fitami w obu kolorach partnera, tak potężnymi wartościami w treflach, a przy tym w korzystnych założeniach niejeden gracz zapowie obronne 5 ♦

Zawodnikowi E bardzo trudno będzie ocenić, że na kontrakt przeciwnika 4 ♥ ma aż cztery lewy w ręce, w tym trzy pikowe. Ale tak jest w istocie, E wcześniej czy później (raczej później) weźmie trzy piki i sam położy końcówkę w kiery bez jednej. Gdyby o tym wiedział wcześniej, nie zapowiadałby oczywiście obronnych 5 ♦, tylko 4 ♥ przeciwnika z prawej skontrolowałby...

Ale pomału! Załóżmy – rzecz jasna tylko teoretycznie – iż przeciwko 4 ♥(N) E zaatakuje ♣A i będzie kontynuował ♣D. Oczywiście tak wistować nie musi, ale przecież może... I już gra będzie mogła zostać zrealizowana, i to nie tylko w widne, ale i w zakryte karty! A w każdym razie po tak informacyjnej licytacji, w trakcie której zawodnik W wskaże układ 6 ♦–5 ♣, a potem ujawni posiadanie dwóch kierów. Rozgrywający przebijie bowiem drugiego trefla w ręce, ściągnie ♥A oraz ♥D, przebijie w ręce jeszcze jednego trefla, wejdzie na stół ♦A, przebijie w ręce karo, ściągnie ♥K, po czym w końcówce...

... wyjdzie z ręki blotką pikową. E weźmie tę lewę ♠10 i odejdzie karem, ale rozgrywający przebije w ręce i znów zagra małym pikiem. E weźmie lewę ♠W, po czym w dwukartowej końcówce będzie musiał wyjść spod ♠K – do nożyc ♠A D w ręce rozgrywającego.

Możliwe są też różne inne warianty zwycięskiej rozgrywki (po ataku ♣A i treflem albo ♣A i kierem).

A obrona pięcioma karami będzie prawie darmowa, tylko bez jednej, z kontrą za 100.

Minimaks teoretyczny: 4 ♦(WE), 10 lew; **130 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 8 (WE);
♦ – 10 (WE) ;
♥ – 9 (NS);
♠ – 9 (NS);
BA – 9 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 32; rozdawał W, po partii WE.

32

♠ KW7542

♥ A8

♦ 85

♣ A52

♠ 1083

♥ K75

♦ AK10942

♣ W

♠ D6

♥ W943

♦ W7

♣ KD943

♠ A9

♥ D1062

♦ D63

♣ 10876

W	N	E	S
1 ♦	1 ♠	ktr. ¹	pas
2 ♦	2 ♠	pas ²	pas
pas			

¹ kontra sputnik

² 9 PC, ale obrzydliwie...

Najczęściej licytacja wygaśnie w tym rozdaniu w kontrakcie 2♠(N), minimaksowe 3BA (!) osiągnie doprawdy mało kto (jeżeli w ogóle tak się stanie, a gdy się stanie, to wyłącznie przez pomyłkę). Przeciwno częściówce pikowej E wyjdzie ♦W – w kolor licytowany przez partnera. Obrońcy zagrają więc trzy razy w kara, trzecią z tych lew rozgrywający przebiję w ręce ♠7, a E nadbije ją damą atu. Nawet jeżeli po dokonaniu przebitki E wyjdzie blotką treflową (!?), to rozgrywający zabije ♣W asem, trzy razy zaatutuje i wpuści lewego obrońcę treflem. I ten będzie musiał podarować przeciwnikowi ósmą wziętkę na ♣10 na stole albo wyjść w kiera, spod waleta, i w ten sposób pozwolić e-N-owi na nieoddanie lewy w tym kolorze. Tak czy owak 2♠(N) powinny zostać zrealizowane, choć na ogół bez nadržki. Dziewięć wziętek w piki mogłyby natomiast zawsze skompletować rozgrywający S – no, przynajmniej w widne karty... To samo można powiedzieć o kontrakcie 3BA(S) – rozgrywający musiałby tylko zagrać piki z góry oraz – gdyby nie dostał wziętki na ♦D – wyrobić sobie dziewiątą lewę w kierach (na ♥D, po zagranu kiera do dziesiątki w ręce – i króla u bezpiecznego przeciwnika W...).

Najpopularniejszym wpisem w protokół tego rozdania powinno być jednak 110 punktów dla NS.

Minimaks teoretyczny: 3 BA(S!), 9 lew; **400 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 7 (NS);
♦ – 7 (WE);
♥ – 6 (NS, WE!);
♠ – 9 (S!);
BA – 9 (S!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 3

Polski Związek Brydża Sportowego

8 marca 2010

Rozdanie 33; rozdawał N, obie przed partią.

Nasz System:

33

♠ KDW
 ♥ K93
 ♦ W32
 ♣ W1074

♠ 7652
 ♥ A6
 ♦ AK1064
 ♣ 63

♠ ==
 ♥ 107542
 ♦ D95
 ♣ AKD98

♠ A109843
 ♥ DW8
 ♦ 87
 ♣ 52

W	N	E	S
–	pas	1 ♥	1 ♠
2 ♦ ¹	2 ♥ ²	2 ♠ ³	3 ♠
5 ♦	pas	pas	pas

¹ forsing na jedno okrażenie

² maksymalna ręka z fitem pikowym

³ dobra ręka z fitem karowym (tylko 11 PC, ale atrakcyjny układ 5530 z renonsem pikowym)

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	pas	1 ♥	1 ♠
2 ♦ ¹	2 ♥ ²	3 ♦	3 ♠
pas	pas	4 ♣/♦	pas
5 ♦	pas	pas	pas

¹ nieforsujące (z ręką tą można zgłosić zarówno forsujące, jak i nieforsujące 2 ♦!)

² jak poprzednio

Wprawdzie na linii **WE** znajduje się tylko 22 PC, a uzgodniony kolor karowy zawiera łącznie jedynie osiem kart, mimo to po nieuniknionej pikowej licytacji przeciwników, gracze ci wytropią pełne wyłączenie w tym kolorze i zagrają (a przynajmniej powinni zagrać) końcówkę w kara. No, może nie na każdym stole marcowego turnieju *Budimex Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* tak się stanie, na pewno jednak w rozdaniu tym dograna w kara będzie osiągnięta.

Przeciwko 5 ♦ (**W**) obrońca **N** wyjdzie ♠K (najgroźniejszy byłby atak w atu). Rozgrywający przebiję na stole, po czym zagra ♥A i kierem, przygotowując wyrobienie tego koloru. A że kiery dzielą się 3–3, **W** łatwo weźmie nie tylko jedenaście, ale i dwanaście lew. Zrobi zatem nelicytowanego szlemika.

Ponieważ – jak już wspomniałem – do tej bardzo ładnej, układowej końcówki dojdą nie wszystkie duety **WE**, zapis w wysokości 420 punktów zapewni tej stronie wysoką notę turniejową. Na marginesie, taki sam zapis będzie mógł również zostać uzyskany w inny sposób: na linii **WE** wychodzi bowiem też końcówka w kiery – na siedmiu atutach. **E** zawsze, nawet po skrótach pikowych, będzie w stanie poprowadzić rozgrywkę w taki sposób, aby oddać przeciwnikom tylko trzy wziętki atutowe.

Minimaks teoretyczny: 6 ♠(NS) z kontrą, 8 lew, **800 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

- ♣ – 11 (**WE**);
- ♦ – 12 (**WE**);
- ♥ – 10 (**WE**);
- ♠ – 8 (**NS**);
- BA – 7 (**WE**).

Analizy opracował Wojciech Siwec